

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס' 706 בס"ד ערש"ק פר' תזריע - מצורע כ"ט ניסן תשפ"ג

פנינים יקרים בעניני ספירת העומר

ואומר לך בדמיון חיי ואומר לך בדמיון חיי, יתן השי"ת אשר כל העובדות ודבורים מן הפסח הזה יכנוס ויבא בנו, כל העובדות מן היו"ט יעלה אל השי"ת לטוב, כי אם נעשו כל הדברים כתיקונן אזי בודאי טוב, ואפילו אם ח"ו אינו נעשה בטוב כתיקונו יכול השי"ת לתקן זאת שיהיה כתיקונו, השי"ת שולח חיות חדש וכוחות חדשים בכל האברים בכדי שיוכל להתחזק עוד בעבודת השי"ת אכ"ר. (בית אהרן)

וספרתם לכם וכו', הספירה הם ימי מטהרה כמ"ש בזה"ק ובכל מקום מטהרה קודם לקדושה כמ"ש מטהרה מביאה לידי קדושה כמ"ש וטהרו וקדשו וכאן ביציא"מ בא קדושה מלמעלה קודם שנמטהרו נפשות בני ישראל וזה השנוי בפסח שנפתח להם חירות משער הגזן עלמא דחירא דשם אין מגע טומאה וקבלו קדושה לפי שעה אח"כ צריכים לטהר המ"ט שערים בימי הספירה, וז"ש ממחרת השבת שעכ"פ בכח הקדושה שבא בפסח ניקח מזה מטהרה. (שפת אמת)

ביום טוב ראה בטוב וביום רעה ראה, היינו שיש באדם מוחין דגדלות ושעות שיוכל לעבוד את בוראו בבהירות ובהתלהבות, ויש עתים וזמן שמסתלק ממנו המוחין ונשאר בקמנות ובנסיונות ובמלחמה עם יצרו. והכלל שצריך האדם לזכור בשעת מוחין דגדלות, להכין עצמו ולעשות רושם בקרבו גם כשיסתלק ממנו התלהבות לא יפול לגמרי ח"ו - וזה הענין בפסח לעשות הכנה בשעה שהמוחין בגדלות לעשות הכנה על ימי הספירה שלא יפול לגמרי כאמור לעיל. (עבודת ישראל)

פסח נקרא על שם הדילוג דכתיב מדלג על ההרים ולא כתיב דולג רק שזה הדילוג עשה רושם גם בנפשות בני ישראל ולכך נאמר מדלג פועל יוצא המסייע לכל איש ישראל להתמשך אחר הקב"ה לאחוז בדרכי אבות. (שפת אמת)

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו', וספרתם מלשון ספיר ויהלום שאתם צריכים להאיר לכם מרוב קדושה שבא לכם ממחרת השבת יום א' דפסח ועד שבעה שבועות של עומר על דרך הפסוק יראת ה' הוא חכמה דסוד מרע בינה, פירושו מי שהוא סוד מרע ועושה תשובה הוא בינה - בן י-ה דכתיב בנים אתם לה' אלקיכם, משל לבן שהיה מתעתע בדרך אח"כ כשהוא מתישב האב לוקח אותו על כתפיו כדי שלא יחזור לאותו דרך תעתוע, כך הקב"ה כביכול כשרואה אדם הולך בדרך לא טוב ואח"כ עושה תשובה הקב"ה לוקח אותו עליו ממש כביכול. (עבודת ישראל)

בספירת העומר מחזירים ע"י עבודתנו אל כל המדרגות שהאירו מלמעלה בליל הפסח עד שבועות, יש להקדים שהחלוקה המפורסמת ביותר של ימי הספירה היא החלוקה לשבעת המדות שכל מדה כלולה משבעה, ומחולקת בענינים דלהלן: חסד הוא ענין אהבה, גבורה יראה ותנועת הצמצום, תפארת רחמים, והמזוג בין אהבה ליראה, נצח התחזקות והוצאה לפועל רצון הנתינה, הוד הכניעה וההודאה, יסוד התקשרות אמיתית מלכות ענינה הנהגת השפלות. (אוסרי לגפן)

בפסח מביאים עומר שעורים מאכל בהמה וכל ספירת העומר היא לעומר השעורים כמה ימים עברו מאז דהיינו תיקון הבהמות שנגנפו עד שגומרים לתקנה בשבועות ואז מביאים לחם חטים מאכל אדם, תמצית דבריו דיש בישראל בחינת אדם ובחינת בהמה כמ"ש וזרעתי את בני ישראל זרע אדם וזרע בהמה, וענין הבהמה ההנהגה הטבעית שנוצרים עמה וענין האדם מוחין דגדלות המשלימים את השכל על טבע הגוף ובהם תוקף אור ההשגחה השכלית. (חנה אריאל)

אין מברכין שהחיינו על מצות הספירה כי אין התשוקה על הימים הנספרים רק על היום שאחר הספירה או מברכין שהחיינו וכו' כי כל ימי הספירה היינו סופרים ומצפים ליום הנכבד והנחשק ההוא. (בני יששכר)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

של נפש.

בקשתי שתתגבר על כל צערך ותחזיק מעמד ברגע של נסיון שלך, מה שזה חושך וחלקלקות בשבילך. וזה אתה רואה שאף פעם לא תהיה לך תקומה, אבל אני בוטח בה' שאם תתעקש ולא תתן לחדור במחשבה שלך להרגיש את הצער העמוק, מה שזה באמת אין אפשרות למנוע וכל כך חושך בעדך, אבל עם האמונה הפשוטה שלך כמו שהקדושים שלנו שעברו עליהם צרות מה שאי אפשר לתאר ולצייר, צער עמוק שלא יכול להיות יותר עמוק, ובעקשנותם הצליחו שעד היום אנו קיימים בזכותם, ובזכותם יפדה אותנו מהגלות ומצרותנו, והם כבר סללו את המסלול להיות בעקשנות שנצחוננו יבוא כמו נצחונם עד עכשיו עד ביאת גואל צדק.

אני מקוה שעוד אשמע ממך בשורות טובות שאתה בבחינת "עוד יוסף חי" (בראשית מה, כו) באורות נצח, ותקותי שמכתבי זה ימצא אותך בבריאות יחד עם משפחתך בשמחת לב ובעקשנות למצוא את החיים הנצחיים בלי כניעה כמו שמשון הגיבור שלא הכניע את עצמו עד שהשיג ההישג המלא כפי שיצא מפיו "תמות נפשי עם פלשתים" (שופטים טז, לו). אם אני צריך להיות חלל של שונאי אמנם במפלתי תהא מפלתו, ובזה נבוא לדרגת רבי עקיבא שיצאה נשמתו באחד (ברכות סא:), שה' אחד ושמו אחד.

נא להתחזק ולא לתת להכנס חדירה עמוקה לשטן לשמוע קולות שווא, ותוכל לתפוס

ב"ה, ירושלים ת"ו,

מוצש"ק תזו"מ, ר"ח אייר תשל"ב

קבלתי את מכתבך ובטח פלא לך על כך שלא עניתי עד כה על מכתבך. אבל אתה יכול לתאר לעצמך המצב שלי, מה שמתרחש בביתי כאשר באים אלי בני אדם עם כאבים וצרות, וזה נותן לי רפיון ידים וקשה להתגבר עם עטי בידי להשיב לאנשים אומללים מלאי עוגמת נפש המחכים בכל רגע בכליון עינים אולי תבוא להם תשובה לעודדם משברון לבם. לצערי הרב אני מביא את האדם עד לכדי יאוש מרוב ציפי למכתב תשובה.

ובפרט כאשר קראתי במכתבך על מצבך המלא צער ויגון עד שבא לך לשמוע קולות חזקים ונדודי שינה בלילות. מצידי אין זה תירוץ לתרץ את עצמי רק אני צריך לקבל את זה בכאבים עמוקים על אי-עניית מכתבים כאלה, אבל תמיד אני מתפלל לה' אפילו כאשר אני לא עונה תשובה על מכתב מלא הכאב, שירחם על אלה האומללים ויתן להם ישועה בתוך כל כלל ישראל, וה' יפדה אותם בשלימות כמו שלימות הקדושה.

תקותי שה' בטח יעזור לך שעוד יבוא הרגע שיצמח אור נצחי בלבך ושלות מנוחה בנפשך, וימנע ממך נדודי שינה ושמיעת קולות-שווא של הדמיונות השולטים על האדם שהוא בחינה 'אין' ואי אפשר לו להשתלט על מציאותו להכניע את הרע שלא יפגע בו, עד שמביא אותו עד דכדוכה

נקודה הכי קטנה ולשתול את העץ שלך
שיביא פרי שתזכה לאורות שבעת ימי
בראשית שהקב"ה גנו לצדיקים לעתיד
לבוא ויהא חלקך עמם.
אני מודה לך על הצדקה שלך ומקוה שתבוא

למטרה הנכונה. הצדקה תוציא אותך מכל
צרותיך ותזכו לזרעא חי' וקיימא במהרה
דין.
המאחל לך כל טוב ומצפה לשמוע בשורות
טובות...

ב"ה, תשל"ד, ירושלים.
לכבוד ידידי היקר והנכבד הרבני המופלג רב
פעלים לתורה ולתעודה מרביץ תורה
לעדרים....פראנקפורט יע"א

אחדשה"ט באה"ר, וידידות כמשפט.

מזה כמה אני מתגעגע לבוא אליו בכתובים
ולהכיר לו תודה לבבי על המעות ששלח אלי
בסך מאה מארקים, על ידי ידידנו ...,
טרדותיי המרובים לאין ספור לא נתנו לי
האפשרות הזאת, ובטח ידן אותי לכך זכות
גמורה כי זה ממדותיו של הקב"ה.

ובפרוס השנה החדשה הבאה עלינו לטובה,
הנני לברכו בברכת גמר חתימה טובה,
בספרן של צדיקים גמורים עם שפע רב
של אושר ונחת מכל משפחתו והקב"ה ימלא
כל משאלות לבו לטובה ויזכה לראות ברכה
בעמלו בעמלה של תורה המשפיע לבני
ישורון הפזורים בגולת אשכנז, ובטח זוכר
ומקיים את כל מה שנדברנו בהיותי אצלו

ע"ד אמירת התהלים וכו'.
והעיקר הגדול שכל אחד מאתנו יזכה להגיע
להכרת עצמנו את אפסיותנו, שאין לנו שום
אחיה וקיום רק ממנו יתברך ותמיד לחיות
עם תחושת הסכנה שאפשר להיאבד בכל
נשימה ונשימה על ידי התקפות היצר של
האדם, ואם האדם חוגר עצמו במדת הפחד
אז הוא זוכה להגיע לשלימות תקון נפשו
ולחיות עם אביו שבשמים כמו התינוק על
שדי אמו שלא חסר שום דבר וגם תמיד
במצב של נחת ושלווה נפש כי מה חסר הוא
אצל המלך, מלכו של עולם! ואשרי מי שזכה
להגיע לידי כך.

וכל אחד בעוצם בחירתו לחיות עם הסיבות
של האמונה יכול להגיע לכך. כי לא בשמים
היא אלא בפיו ובלבבו לעשותו!

דרי"ש למשפחתו הכבודה תחי' ויתברכו
ממעון הברכות בשפע רב עם רוב נחת
ובריאות טובה, אמן כן יהי רצון.
ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה...

המשך פצוצים יקרים

טעם נחמד על פי פשוטו למגין ומספר ימי הספירה מ"ט יום קודם מתן תורתנו, דע כי זה העניין שבא בספירת העומר בא ביובל ואמר וספרת לך שבע שבתות שנים וכו', לאחר שמצאנו זה בשביתת עבודת אדמתנו שהוא חיי הגופות, וכן בקבלת תורתנו שהוא חיי הגופות והנשמות, לפי זה העניין היה הקידוש ביום החמישים ובשנה החמישים להורות על המניע שלא יתנועע כי כל כוחותינו כרצונו ואין להם שום כח מבלעדי שפעו וכחו ויכלתו יתברך שמו.

טעם למגין ימי הספירה קודם מתן תורה מ"ט ימים על פי מה שכתב הרב החיד"א טעם לגלות מצרים דהתורה רוחנית ואינה חלה על האדם שיש לו מחשבות רעות יצר זנות ולב רע כי התורה כולה מהורה, לכן הכניע הקב"ה את ישראל בגלות מצרים להחליש כח היצה"ר אשר משכנו בחלל השמאלי שבלב ותוכל לשכון בם התורה ע"י יצה"ט שהוא בחלל הימיני שבלב.

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, הנראה לי דהנה כבר נודע כי ענין הספירה הוא שיטהרו נפשות עמך בית ישראל מזוהמותם, וזהו שאמר הכתוב אם תתקנו בחינה הזאת להיות תמימים אז עד ממחרת השבת השביעית תספרו ותעלו לבחינת חמשים יום - בינה.

מובא בפסיקתא באיזה זכות זכו ישראל ליקח את ארץ כנען בזכות העומר, המדרש דקדק ארץ כנען דייקא ידוע כנען מבחינת חסד דסמרא אחרא וכשישראל לקחו מידו את הארץ הוצרכו לעשות מצוה שהיא מבחינת חסד דקדושה ענין זה מרומז ב"עמר" בגימטריא "שי" שהוא עשר פעמים א-ל שהוא חסד כמאה"כ חסד א-ל כל היום וכו'.

וקדשתם את שנת החמשים שנה וגו' - יובל, כל ענין עבודת האדם שיהיה בכל עת הרב ההוא עד היובל הגדול הזה העתיד יהיה עדיין צורך לבירורים של עוה"ז כידוע ליודעי חן כי גם אחרי ביאת המשיח ובנין בית המקדש לע"ל עדיין יהיה העבודות לצורך זה לתקן לקדש נשמות ישראל על מה שעברו בעוה"ז.

קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך (שה"ש ב"ג) משל אב המרגיל בנו הקטן לילך ברגליו, וכאשר הורגל הקטן לילך אז מניחו האב שילך מעצמו והאב הולך לו, כן בענין עבודת השי"ת בתחלה השי"ת מחזיקו בידו ומרגילו לילך ואח"כ מניחו שילך מעצמו, ובזה בארתי סוד הספירה וסדר ד' כוסות שבתחילה באין המוחין כולם כאחד כמ"ש פסח על שום שפסח ודלג בבת אחת ואח"כ נסתלקו המוחין וחוזר אחד אחד מעט על ידי הספירה ובזה תבין שהוצרך לפרש שלא ישארו בקמנות.

מכל מה שנעשה בזה חג הפסח צריכים להותיר על כל הספירה עד חג השבועות בפסח נעשה בבת אחת בספירה נעשה בדבר מעט מעט ובשבועות באים את הדבר הזה בעצמו.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וכו' לבאר זה על דרך כלל שבכל אדם יש מדריגה זו כמו שהיה בבריאת עולם זעיר אנפין בעל ששה קצוות ואח"כ בגדלות שבאו המוחין לסוד הדעת כי קטן בו דעת רק בגדלות ואז נשלם שם הוי' ב"ה בכל עת ובכל זמן.

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' (ויקרא כג) 'וספרתם' מלשון 'ספיר וזהר', תביאו אורה בכל עניני 'לכם' לכל צרכיכם הגשמיים אשר שרשם אכילה ושתיה... ולא דבר קל הוא לבא מעניני 'לכם' הגשמיים למדרגה גבוהה זו לומר שירה ומסגיאות תיאובתא לא רצו לזוז משם כבזוה"ק וזה קשה. אבל רק קשה ולא מהנמנע.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

